

Præmier for den her omhandlede Klasse af »mindre gode Liv« vil man ikke kunne benytte Anstaltens nugældende Tarifmateriale som Grundlag, men maa støtte sig dels til Dødelighedserfaringer, der andetsteds fra — omend kun i ringe Omfang — foreligger for tilsvarende Klasser af forsikrede, dels til Oplysninger angaaende Dødelighedsforholdene for saadanne Personer i den almindelige Befolkning, hos hvem Sygdoms- eller Svaghedsmomenter har gjort sig gældende, svarende til dem, der her kan blive Tale om. Der vil desuden kunne blive Tale om at begrænse Forsikrings-tiden til et vist kortere Aaremaal særlig for Personer, for hvilke den forøgede Risiko skønnes at falde væsentlig i en mere fremrykket Alder, eller at indføre en vis kortere eller længere Karenstid, i hvilken ingen Udbetaling sker ved indtrædende Død, nemlig for saadanne Personer, for hvem den forøgede Risiko skønnes at falde væsentlig i de efter Antagelsen nærmest følgende Aar. Af Hensyn til disse mangeartede Forhold maa man anse det for nødvendigt, at Anstaltens Bestyrelse her stilles frit med Hensyn til Valget af Beregningsgrundlag og Forsikringsbetingelser.

#### ad § 8.

Af Hensyn til disse Forsikringsers særlige Karakter foreslaas den højeste Sum, der skal kunne tegnes i Statsanstalten paa et »mindre godt Liv« sat til 40,000 Kr. at udbetale engang for alle eller 4,000 Kr. aarlig.

#### ad § 9.

Ved Loven af 30. Marts 1906 blev der givet Adgang til i Statsanstalten at tegne Livsforsikring uden Løgeundersøgelse (Karenforsikring), og Loven fastsætter de nærmere Betingelser for Tegning af saadanne Forsikringer. De forløbne Aars Erfaringer har vist, at visse Ændringer i de den Gang fastsatte Betingelser er ønskelige. Da Forsikringsformen i 1906 var ret uprøvet, blev det højeste Beløb, der skulde kunne tegnes, sat til 2,500 Kr., og Karenstiden fastsat til 3 Aar, idet der ved Død i 1ste Aar slet ingen Udbetaling eller Tilbagebetaling af Præmier skulde finde Sted. Efter de nu indvundne Erfaringer skønnes der ikke at være Betænkelighed ved at gøre disse Betingelser mindre snævre, og det foreslaas derfor i nærværende §, at der fremtidig skal kunne tegnes Karenforsikringer i Anstalten indtil 10,000 Kr., og at Karenstiden nedsættes til 2 Aar, idet der ved

Død i 1ste Aar sker Tilbagebetaling af erlagte Præmier uden Renter og ved Død i 2det Aar udbetales halv Forsikringssum.

Efter den i Anstalten hidtil fulgte Praksis har man i Almindelighed ikke forsikret Personer, der var yngre end 15 Aar, men der har ofte fra Forældre været fremsat Ønske om allerede i en tidligere Alder at kunne sikre deres Børn en Livsforsikring, der paa Grund af den lave Alder vilde kunne faas for en meget billig Præmie. Da man imidlertid i Almindelighed maa anse det for lidet heldigt, at et Barn forsikres saaledes, at der ved Død i Barneaarene kommer en Forsikringssum til Udbetaling, foreslaas det i §'en, at Karenforsikringer skal kunne tegnes opsatte et vist Antal Aar. Man vil derved muliggøre Tegningen af Karenforsikringer for Børn saaledes, at Forsikringssummen kun kommer til Udbetaling, for saavidt Døden indtræffer efter en vis Alder. Denne kan i Henhold til Lov om Livsforsikringsvirksomhed af 1. April 1914 § 35, der ogsaa finder Anvendelse paa Statsanstalten, ikke sættes lavere end 8 Aar, men tænkes i de Tarifer, der vil blive udarbejdede og offentliggjorte, sat væsentlig højere. Naar Karenforsikringer saaledes tegnes opsatte, vil det være forsvarligt, at de tegnes ogsaa for Børn i de laveste Aldre, og det foreslaas derfor, at den i Lov af 18. Juni 1870 § 5 indeholdte Bestemmelse om, at Livsforsikring ikke kan tegnes, naar den forsikrede er under 5 Aar gammel, ikke skal komme til Anvendelse her.

Det er endvidere i § 10 foreslaaet, at de hidtil gældende Maksima af 200,000 Kr. og 20,000 Kr. fremtidig forhøjes til 400,000 Kr. og 40,000 Kr. Denne Ændring tilsigter at give Adgang til i Statsanstalten at tegne større Forsikringer indtil en Grænse, der med det nuværende Prisniveau noget nær svarer til, hvad tidligere var Tilfældet. Den hidtidige Grænse for, hvad Anstalten kan beholde paa egen Risiko, nemlig 60,000 Kr. og 6,000 Kr., foreslaas ikke ændret.

#### ad § 10.

Ved nærværende § gives der Statsanstaltens Bestyrelse Adgang til at fritage en Person, der har tegnet Forsikring, ved hvis Antagelse der har været krævet Oplysning om Helbredstilstanden, for fremtidig Præmiebetaling, naar han bliver fuldstændig Invalid. Det er dog sat som Betingelse, at Præmiebetalingen for Forsikringen ikke strækker sig udover det fyldte 66. Aar, idet det er Hensigten at udelukke Invaliditet, som skyldes fremrykket Alder, eller hvortil denne maa an-